

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata

(2017/C 088/13)

Előadó: Anne Quart (DE/PES), Brandenburg tartomány Igazságügyi, Európa-ügyi és Fogyasztóvédelmi Minisztériumának európai és fogyasztóvédelmi ügyekért felelős államtitkára

Referenciaszöveg: JOIN(2015) 50 final

POLITIKAI AJÁNLÁSOK**A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA***Általános megjegyzések*

1. úgy véli, hogy a stabilitás és a jólét EU szomszédságában való előmozdításának az uniós kül- és biztonságpolitika legfontosabb prioritásai közé kell tartoznia; kéri, hogy az európai külpolitika koncepciójának meghatározása és végrehajtása során vegyék figyelembe a helyi és regionális önkormányzatokban rejlő lehetőségeket; úgy véli, hogy a Régiók Bizottságának jelentősen hozzá kell járulnia a bizalomépítéshez és regionális és helyi szinten megvalósuló nemzetközi együttműködéshez;
2. megállapítja, hogy a szomszédságpolitika csak úgy működhet tartósan, ha konkrét hasznot hoz az uniós tagállamok és a szomszédságpolitikai partnerországok (ENP-országok) polgárai számára. Kéri, hogy az új stratégia megvalósítása során fordítsanak kiemelt figyelmet erre a szempontra;
3. leszögezi, hogy az európai szomszédságpolitika elsősorban az Európai Unió intézményeinek és a tagállamok és szomszédos országok kormányainak a projektje. Hangsúlyozza, hogy a programok és projektek sikeres végrehajtása jelentős hatással van a regionális és a helyi szintre mind az Európai Unió tagállamaiban, mind pedig az érintett harmadik országokban. Kéri, hogy az európai szomszédságpolitika keretében elsősorban a helyi és regionális szintű együttműködést és a civil társadalmak közötti interakciót erősítsék, és ehhez bocsássanak rendelkezésre megfelelő forrásokat. Kitart amellett, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat és egyesületeiket az európai szomszédságpolitika végrehajtásának minden szakaszába be kell vonni, a programtervezéstől a demokratikus ellenőrzésig. Úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak és egyesületeiknek részt kell venniük a társulási bizottságok és tanácsok munkájában, és állandó megfigyelői státust kell kapniuk;
4. több, az emberek közötti kapcsolatok előmozdítására irányuló konkrét projektet kér; elengedhetetlennek tartja, hogy több forrást bocsássanak rendelkezésre a határokon átnyúló együttműködésre, az önkormányzatok közötti partnerségekre és a tudományos, kulturális és ifjúsági cserékre; nyomatékosítja azt a felhívását, hogy a partnereket vonják be az Unió programjaiba, például az Erasmus programba; üdvözlí, hogy az Európai Bizottság nagy jelentőséget tulajdonít a vízumkönnyítés kérdésének, és Ukrajna és Grúzia tekintetében konkrét javaslatokat terjesztett elő; megerősíti, hogy támogatja a vízum- és mobilitási kérdésekről folyó együttműködést az olyan ENP-partnerekkel, amelyek ezt szeretnék, többek között a vízumliberalizáció és a párbeszéd megkönnyítése kapcsán;
5. megerősíti az „Új európai szomszédságpolitika” című, 2015. július 9-i véleményében foglalt javaslatokat; arra kéri az Európai Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy ezeket a stratégia végrehajtása során következetesen vegye figyelembe;
6. megállapítja, hogy a fegyveres konfliktusok, az erőszak alkalmazása, a területi szuverenitás megsértése, valamint az emberi jogoknak és a népek jogegyenlőségének a megsértése, a terrorizmus és az EU szomszédságának számos országában és régiójában bekövetkezett súlyos destabilizálódás gátolja a tartós partnerségek kialakulását, nagyszámú halálesethez és sérüléshez vezetett, és azt eredményezte, hogy sokan hazájukon belül menekülésre, vagy akár kivándorlásra kényszerültek. Hangsúlyozza, hogy búcsút kell venni a geopolitikai megfontolásoktól és vágyálmoktól, reális értékelés alapján reális célokat kell meghatározni, és azok között a partnerek között kell megszervezni az együttműködést, akiknek tényleges érdeke fűződik az együttműködéshez, és képesek is a fenntartható célok elérésére; kitart amellett, hogy a szükséges differenciálás ellenére a továbbiakban is meg kell őrizni az egyensúlyt a keleti és a déli partnerség között;

7. rámutat arra, hogy tartós partnerség csak az egyenjogúság és a kölcsönös előnyösség alapján alakítható ki; üdvözlí, hogy az Európai Bizottság az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata során kiemelt fontosságot tulajdonított e kérdésnek, és kéri, hogy az ENP-partnerség tekintetében ültessék át a gyakorlatba az egyenjogú, kétoldalú felelősség koncepcióját;

8. különösen hangsúlyozza, hogy nem kérdőjelezhető meg az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jogi normák következetes betartása. E tekintetben kiemeli, hogy a több ENP-országban zajló konfliktusok új kihívásokat jelentenek a menekültek védelme, valamint a nemzetközi emberi jogok tiszteletben tartása tekintetében, ezért új megközelítéseket kell alkalmazni az új és hatékonyabb eszközök integrálása érdekében, a menekültek védelmével kapcsolatos európai és nemzetközi normák maradéktalan betartása jegyében. Emellett kiemeli, hogy a közeljövőben az ENP-országokkal aláírandó globális migrációs megállapodásokhoz kapcsolódó tárgyalásokba be kell vonni a helyi önkormányzatokat, illetve nagyobb mértékben kell biztosítani a migrációs politika és a szomszédságpolitika közötti koherenciát, hogy elkerülhetők legyenek az ellentmondások és a torzulások;

Az EU-nak és szomszédságának stabilitása

9. hangsúlyozza, hogy Európa szomszédságán belüli stabilitásra és jólétre gyakorolt befolyásának legjelentősebb forrása az EU társadalmi-gazdasági modelljének vonzereje, az uniós tagállamok közötti egység és szolidaritás, a fenntartható fejlődés, a demokrácia, valamint az emberi jogok és demokratikus szabadságjogok tiszteletben tartása; hangsúlyozza, hogy az EU a leginkább saját stabilitásával és azzal járul hozzá a szomszédság stabilizálásához, hogy tartja magát saját értékeihez és elveihez;

10. kéri, hogy a biztonsági fenyegetéseket teljes komplexitásukban elemezzék, kezdve az instabilitás okaival, és hangsúlyozza, hogy elsősorban a jelenlegi biztonsági és migrációs kihívások társadalmi-gazdasági okait kell kezelni. Üdvözlí az EU arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy együttműködjön az ENP-partnerekkel az ENSZ fenntartható fejlődésre vonatkozó céljainak megvalósításában, és kéri, hogy fordítsanak több figyelmet a szociális jogok előmozdítására, mert a stabil szomszédság szempontjából alapvető a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés. Hangsúlyozza, hogy a szomszédságpolitika hatálya alá tartozó legtöbb ország jövője szempontjából a munkahelyteremtés a döntő kérdés, így üdvözlí az ifjúsági munkanélküliség elleni küzdelemre, valamint a kis- és középvállalkozások támogatására irányuló külön figyelmet. Hangsúlyozza, hogy ehhez elengedhetetlen egyfelől a többszintű megközelítés – a nemzeti szinttől a regionális és helyi szintekig –, másfelől a regionális, szubregionális és határokon átnyúló együttműködés. Kéri, hogy az ágazati együttműködési programokat úgy alakítsák ki, hogy azokat a helyi és regionális önkormányzatok végre tudják hajtani;

11. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság javaslatot terjesztett elő a harmadik országokra vonatkozó új partnerségi kerettel és egy olyan új európai külső beruházási tervvel kapcsolatban, mely a migráció kiváltó okaival foglalkozna a beruházások mobilizálása, a technikai segítségnyújtás fokozása, valamint a gazdasági és strukturális reformok támogatása révén, az üzleti és a tágabb értelemben vett politikai környezet javítása érdekében. Azt kéri, hogy vonják be az európai helyi és regionális önkormányzatokat az ezzel kapcsolatos folyamatba;

12. őszintén reméli, hogy az új „migrációs paktumok”, melyekről az EU az „új partnerségi keret létrehozásáról” szóló, 2016. június 7-i közlemény keretében tárgyal Jordániával és Libanonnal, megtalálják a megfelelő egyensúlyt a menekültek szükségletei, ezen országok igényei és lehetőségei, valamint az EU és tagállamai várakozásai között, az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jogi normák következetes betartása mellett;

13. megerősíti elkötelezettségét a tunéziai nép felé, és egy igazán mély és átfogó partnerséget sürget az EU és Tunézia között. Kiemeli, hogy ha folytatódik a békés és demokratikus átmenet a gazdasági és biztonsági stabilitás irányába, az rendkívül pozitív üzenetet jelentene az európai szomszédságpolitikában részt vevő összes ország számára. Hangsúlyozza, hogy jelentősen növelni kell a Tunéziának szóló uniós támogatást a demokratikus átmenet megszilárdításának támogatására, valamint a beruházások és a fejlesztés előmozdítására a gazdaság és a társadalom valamennyi szegmensében, különös tekintettel a munkahelyteremtésre és a mindenki számára elérhető minőségi közszolgáltatások fenntartására. Tudomásul veszi az EU és Tunézia között megkötendő ambiciózus, mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások megkezdését, és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy holisztikus megközelítés révén biztosítsa, hogy ez a megállapodás kölcsönös előnyökkel jár majd, és ezzel egyidejűleg megfelelően figyelembe veszi a két fél közötti jelentős gazdasági különbségeket;

14. kéri, hogy az EU-ban és az ENP-országokban is kiemelten támogassák a helyi és regionális önkormányzatokat abban, hogy megfelelő alapellátást biztosítsanak a menekültek részére, ahelyett, hogy harmadik országokba terelnék őket. Hosszabb távon pedig abban kell segíteni, hogy ezek az emberek szerepet vállaljanak származási településeik és régióik fenntartható társadalmi és gazdasági fejlesztésében. Rámutat arra, hogy a szomszédos országokból Európába érkező menekültek hosszú távon hidat alkothatnak az EU és a szomszédos országok között;

15. tekintettel a vallási radikalizálódásra, a nacionalizmusra, a szélsőségesekre és a terrorizmusra, szorgalmazza, hogy dolgozzanak ki stratégiákat, és biztosítsanak megfelelő eszközöket az EU-n belül és a szomszédos országok társadalmaival folytatott kultúrák közötti párbeszéd előmozdítására. Hangsúlyozza továbbá a helyi és regionális önkormányzatok felelősségét és lehetőségeit e téren. Ennek a párbeszédnek a politikusok között, valamint a civil társadalmon belül és különösen a polgárok között kell megvalósulnia;

16. megállapítja, hogy az európai szomszédságpolitika országaihoz és az azok szomszédaihoz fűződő jószomszédi viszony elengedhetetlen Európa stabilitásához. Arra is utal, hogy az Oroszországhoz fűződő gazdasági és politikai kapcsolatok normalizálódása a minszki megállapodások haladéktalan és teljes körű végrehajtásától függ. Rámutat arra, hogy szubnacionális szinten és a civil társadalom és a magánszektor szereplői között továbbra is együttműködést és párbeszédet kellene folytatni, és ezt a lehetőséget a nézeteltérések feloldása során jobban ki kell használni;

Differenciálás és regionális együttműködés

17. hangsúlyozza, hogy az EU-val való együttműködés nem vezethet ahhoz, hogy a szomszédságpolitikai partnerországok az EU-hoz fűződő legjobb kapcsolatokért versengjenek, hanem regionális és területi együttműködést kell eredményeznie; hangsúlyozza az ENP multilaterális dimenziójának elengedhetetlenségét; hangsúlyozza, hogy a szomszédság stabilizálásával kapcsolatos sokrétű kihívásokkal csak úgy küzdhetünk meg, ha egy-egy régió valamennyi partnere módszeresen együttműködik; megállapítja, hogy az EU részéről nagyobb szerepvállalásra van szükség a szomszédságpolitika multilaterális megközelítésének életre keltéséhez, és ahhoz, hogy ebben a helyi és regionális önkormányzatok központi helyet kapjanak;

18. rámutat a Régiók Bizottsága által a regionális együttműködés terén vállalt szerepre és az abban rejlő lehetőségekre, különösen a helyi és regionális önkormányzatok euromediterrán közgyűlésére (ARLEM), a keleti partnerség helyi és regionális önkormányzatainak konferenciájára (CORLEAP), valamint az Ukrajnával foglalkozó munkacsoportra; arra kéri az Európai Bizottságot és annak küldöttségeit, hogy használják ki jobban ennek a három szervnek a szakértelmét;

19. megállapítja, hogy Grúzia, Moldova és Ukrajna, arra számítva, hogy ez országaik demokratikus és gazdasági fejlődése szempontjából hosszú távú előnnyel fog járni, az EU-val való különösen szoros kapcsolat mellett döntöttek, és társulási megállapodást írtak alá; aggódik a reformfolyamatok társadalmi költségei miatt, amelyek veszélyeztethetik a közeledési folyamat lakosság általi elfogadottságát, és arra kéri az EU-t, hogy az érintett országokkal még szorosabban együttműködve keressen megoldást e probléma leküzdésére; hangsúlyozza, hogy a megállapodások végrehajtása szempontjából fontosak ezekben az országokban a decentralizációs reformok, és kéri a helyi és regionális szintű demokratizálódási folyamatok kiemelt támogatását;

20. kéri, hogy dolgozzanak ki stratégiákat az olyan helyzetek megakadályozására, amelyekben az országoknak választaniuk kell az EU-val vagy más partnerekkel való szorosabb együttműködés között; üdvözli, hogy az EU és Örményország között folyó új tárgyalásokkal új utakra léptek, hogy lehetővé tegyék az EU-val való szoros együttműködést anélkül, hogy ez hátrányosan érintene más nemzetközi kötelezettségeket; úgy véli, hogy ezeket a tapasztalatokat fel kell használni a Belaruszhoz és Azerbajdzsánhoz fűződő kapcsolatok alakítása során is;

21. kéri, hogy dolgozzanak ki olyan szubregionális stratégiákat, amelyek megfelelő választ adnak a déli szomszédságon belüli nagyon eltérő kihívásokra és helyzetekre, mégpedig az Adria és a Jón-tenger régiójára, a Földközi-tenger nyugati térségére és a Földközi-tenger keleti térségére vonatkozó stratégia formájában;

22. felkéri a főképviselőt és az Európai Bizottságot, hogy e megközelítés élettel való megtöltése érdekében terjesszenek elő konkrét stratégiát az ENP-országokkal szomszédos országok, elsősorban Oroszország bevonására vonatkozóan;

23. hangsúlyozza, hogy a partnerség a határ menti régiókban kezdődik. Arra kéri az Európai Bizottságot, hogy ismerje el ennek szerepét, és támogassa a szomszédságpolitikai partnerországok helyi és regionális önkormányzatai között kibontakozó határokon átnyúló együttműködést, és ezzel mutasson példát további ENP-országok számára. Kéri egy, a jelenlegi pénzügyi keretet túllépő, hosszabb távú és átfogó koncepció kidolgozását. E tekintetben kéri, hogy az EU hozzon létre európai területi együttműködési csoportosulásokat a szomszédos régiókkal, és mielőbb állapodjon meg az uniós forrásoknak az Interreg Europe és az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz közötti harmonizált elosztásáról, az ENP-országokkal határos valamennyi uniós régió fejlesztése érdekében;

Felelősségvállalás és polgári irányultság

24. hangsúlyozza, hogy az ENP sikeréhez elengedhetetlen a helyi és regionális felelősségvállalás, és hogy az uniós politikákat és intézkedéseket, valamint a finanszírozást a regionális szükségletek figyelembevételével kell meghatározni; ennek kapcsán átfogó megközelítést kell választani, amely a társadalom valamennyi rétegének a javát szolgálja és előmozdítja a regionális fejlődést. Rámutat arra, hogy meg kell erősíteni a helyi és regionális önkormányzatok – különösen a határ mentiek – szerepét a kétoldalú cselekvési tervekben, ehhez pedig meg kell erősíteni a helyi és regionális önkormányzatok jogait és illetékességeit, és elegendő lehívható pénzeszközt kell a helyi és regionális önkormányzatok rendelkezésére bocsátani;

25. megállapítja, hogy szubnacionális szinten és a civil társadalomban kezdetlegesek az EU-ra és az ENP-országok EU-val kötött megállapodásaira vonatkozó ismeretek; felkéri az Európai Bizottságot, hogy az uniós küldöttségekkel együttműködve jelentősen növelje a regionális és helyi szintű együttműködési programok láthatóságát, tájékoztassa és képezze jobban a regionális és helyi szereplőket – elsősorban a tanárok számára biztosított képzési programok és az oktatási anyagok cseréje révén –, és szubnacionális szinten erősítse az ENP-programok kihasználásához szükséges kapacitásépítést;

26. alapvetőnek tartja, hogy erősítsék a fiatalok szerepvállalását és a nők részvételét mint a szomszédságpolitikai partnerországok fejlődésének kulcs tényezőit;

27. konkrét helyi projekteket kér, amelyek érezhető eredményekkel és kedvező hatással járnak a polgárok mindennapi életére;

A jó kormányzás, a jogállamiság és az emberi jogok és polgári szabadságjogok tiszteletben tartása

28. hangsúlyozza, hogy a jó kormányzás, a jogállamiság, a demokrácia, valamint az emberi jogok és demokratikus szabadságjogok tiszteletben tartása alapvető a stabilitás szempontjából. Rámutat arra, hogy az EU szomszédságának társadalmi más-más történelmi háttérrel rendelkeznek és eltérőek a körülményeik, továbbá hogy a demokratikus és emberi jogi normákat sem kívülről, sem felülről nem lehet kikényszeríteni, hanem azoknak alulról felfelé kell kialakulniuk. Hangsúlyozza a helyi és regionális önkormányzatok szerepét a demokrácia és a jogállamiság társadalomban való meghonosításában. Kiemeli, hogy ezek az alapvető értékek képezik az európai szomszédságpolitika alapját, amely nem sodorható veszélybe. Rámutat, hogy a partnerségi megállapodásokba olyan hatásos intézményi mechanizmusokat kell beépíteni, amelyek képesek ellenőrizni, hogy a partnerek tiszteletben tartják-e ezeket az elveket;

29. rámutat arra, hogy a szomszédságpolitikai partnerországok nagy részében fejleszteni kell a szubnacionális szintű közigazgatási kapacitásokat; megerősíti, hogy az RB és tagjai, valamint a részt vevő önkormányzatok és azok nemzeti szövetségei képesek közreműködni a szomszédságpolitikai partnerországok közigazgatási kapacitásainak építésére irányuló programokban. Felkéri az Európai Bizottságot, hogy teremtsen meg az ehhez szükséges adminisztratív és pénzügyi előfeltételeket; kéri a szomszédságpolitika hatálya alá tartozó államokban a decentralizációs reformok fokozott támogatását; javasolja, hogy állapodjanak meg a szomszédságpolitika hatálya alá tartozó államokkal ágazati kísérleti projektekből, amelyeket a helyi és regionális hatóságok felelőssége mellett hajtanak végre, hogy ily módon tapasztalatokat lehessen szerezni a decentralizációs folyamatokkal;

30. felkéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan projekteket a helyi és regionális képviselők, valamint a helyi önkormányzatok számára, amelyek keretében megszervezhető az uniós helyi és regionális önkormányzatokkal való tapasztalatcsere. Kéri, hogy erőteljesebben támogassák a helyi és regionális önkormányzatok nemzeti szövetségeit annak érdekében, hogy előmozdítsák a helyi és regionális önkormányzatok közötti tapasztalatcserét a szomszédságpolitikai partnerországokon belül. Kiáll a városok közötti partnerségi programok és a technikai segítségnyújtási és információcseréprogram (TAIEX), valamint az ikerintézményi program jelentős bővítése mellett. Arra kéri az Európai Bizottságot, hogy az ARLEM, a CORLEAP és az Ukrajnával foglalkozó munkacsoport keretében kidolgozott és az RB által irányított tevékenységeket ne csak politikailag, hanem pénzügyileg is megfelelően támogassa;

31. nyomatékosítja azt az Európai Külügyi Szolgálatához intézett felhívását, hogy gyakorlati intézkedésként az Európai Bizottság ENP-országokban működő 16 küldöttségének mindegyikén nevezzen ki a helyi és regionális önkormányzatokért felelős kapcsolattartót;

Energiaiügyi együttműködés

32. megállapítja, hogy az energiaügyi kérdésekben való szoros együttműködés az EU szomszédsági kapcsolatainak fontos alkotóeleme, mivel ezen országok közül sokan az uniós tagállamok energiaforrásainak jelentős szállítói; úgy véli, hogy az EU képes csökkenteni a függőségét a külső szállítóktól és energiaforrásoktól azáltal, hogy javítja az energiahatékonyságot az energiaellátási lánc összes szakaszában, maximalizálja a megújuló és egyéb saját energiaforrások használatát, és elsőbbséget biztosít a környezetvédelmi szempontból fenntartható tüzelőanyagoknak vagy technológiáknak. Ily módon a Párizsban elfogadott COP21-célok megvalósításához is hozzájárul majd. Hangsúlyozza, hogy az EU és szomszédjai közötti energiaügyi együttműködésnek mindenekelőtt az energiahálózatok és az energiahatékonyság fejlesztésére irányuló projekteket kell magában foglalnia;

33. felhívja a figyelmet arra, hogy a Polgármesterek Klíma- és Energiaügyi Szövetsége az e téren történő együttműködés egyik platformja lehet; ebben a kontextusban felajánlja a Polgármesterek Szövetsége RB-s nagyköveteinek szakértelmét és szaktudását az éghajlatváltozási és energetikai célok ENP-országokban történő megvalósítása érdekében;

34. elismeri, hogy az államoknak joguk van arra, hogy maguk döntsenek energiaellátásukról. Azt kéri, hogy ezzel kapcsolatban következetesen vegyék figyelembe a helyi és regionális önkormányzatok, illetve a polgárok szempontjait. Utal az EU számos településének a földgáz és a kőolaj hidraulikus rétegrepesztés útján történő kitermelésével szembeni határozott ellenállására, és kéri, hogy a legmagasabb szintű uniós környezetvédelmi szabványoknak a földgáz- és kőolaj-kitermelés és -feldolgozás során történő betartását tegyék az ENP-országokkal folytatott energiaügyi együttműködés tárgyává;

35. kéri, hogy az energiahálózatok összekapcsolhatóságát ne csak az EU-n belül fejlesszék, hanem az EU és szomszédjai, valamint a szomszédok szomszédjai között is;

36. aggódik amiatt, hogy néhány ENP-államban erőteljesen emelkedtek az energiaárak. Kéri az Európai Bizottságot, hogy az energia megfizethetőségének előmozdítása melletti elkötelezettségéből merítve dolgozzon ki konkrét stratégiákat az ENP-országok energiaszegénység sújtotta lakosságának támogatására;

37. határozottan úgy gondolja, hogy az energetikai projekteknek az energiadiverzifikációra kell összpontosítaniuk, és nem szabad aláásniuk az ENP-országok tranzitország-státusát;

Szinergiaépítés

38. több tapasztalatcserét ajánl a keleti és a déli szomszédsággal való együttműködés tárgyában, és üdvözlí az ARLEM, a CORLEAP és az Ukrajnával foglalkozó munkacsoport tagjainak ezirányú szerepvállalását;

39. az ENP és a szomszédságpolitikai partnerországokban kialakult menekültügyi helyzet enyhítése érdekében szorosabb összehangolást kér az EU által kidolgozott programok között;

40. üdvözlí, hogy az Európai Unió kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiája úgy fogalmaz, hogy a „középpontját vesztett világban a régiók [...] kulcsfontosságú kormányzati térként szolgálnak”, illetve kiáll amellett, hogy „világszerte [...] ösztönözni és támogatni fogjuk az együttműködésen alapuló regionális szerveződések kialakítását”. Kéri, hogy a főképviselő és az EKSZ vegye fontolóra és alkalmazza a helyi és regionális önkormányzatok által szerzett tapasztalatokat;

Pénzügyi források

41. hangsúlyozza, hogy az Európai Szomszédsági Támogatási Eszközön keresztül biztosított finanszírozás nem áll arányban az EU szomszédságán belüli politikai ambíciókkal és kihívásokkal, és sajnálja, hogy az ENP felülvizsgálata nem eredményezett a pénzügyi források növelésére irányuló ajánlást;

42. megállapítja, hogy az EU-nak jelenleg minden eddigénél több válsággal kell megbirkóznia, különösen a menekültválsággal, természeti katasztrófákkal és fegyveres konfliktusokkal, amelyek alapvető értékeket sodortak veszélybe. Kiemeli, hogy ezeket a válságokat a 2014–2020-as többéves pénzügyi keret meghatározásának időpontjában még nem lehetett előre látni. Felkéri az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő a többéves pénzügyi keret átdolgozására irányuló, a 4. és a 3. fejezethez tartozó felső korlátok emelésére vonatkozó javaslatot, amely többek között a migrációval és a menekültekkel kapcsolatos válság kezelése érdekében az ENP-források jelentős emeléséhez is vezet, hogy biztosítani lehessen a migránsok fogadását és integrációját, amiért főként a regionális és helyi önkormányzatok felelősek. Az új többéves pénzügyi keret lehetőséget kínál az európai migrációs stratégia prioritásainak végrehajtására elkülönített források megerősítésére;

43. kéri annak a gyakorlatnak a fokozatos megszüntetését, hogy az ENP-forrásokat elsősorban a nemzeti szinttel való együttműködésre összpontosítják; kéri, hogy lehetőleg határozzanak meg az egyes országok körülményeinek megfelelő százalékarányokat a szubnacionális szintű projektek finanszírozása tekintetében. Hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az uniós forrásokat célzottan a regionális és helyi szereplők igényeihez igazítsák, többek között kis projektek támogatása és a társfinanszírozás rugalmas kialakítása révén. Javasolja, hogy az Európai Bizottság vegye fontolóra a csatlakozó országok által használt helyi közigazgatást támogató eszköz (LAF) újbóli bevezetésének a lehetőségét, annak hatályát kiterjesztve az európai szomszédságpolitikában részt vevő országokra, ezáltal szigorúbb visszatérítési szabályok mellett, amelyek nyomán konkrét és fenntarthatóbb projektek valósulnak meg. Kéri a finanszírozás felhasználásának gondos ellenőrzését, többek között a civil társadalom részéről.

Kelt Brüsszelben, 2016. október 11-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA